Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2014. új folyam III. (XXIV.)

11. szám

A felújított Nagytemplom

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2014. új folyam III. (XXIV.)
11. szám

Az Ige fényénél 1

Méregtelenítő kúra = Gyülekezeti tábor Berekfürdő, 2014 2

Az Immánuel Otthon berekfürdői tábora 9

Talentumok és lehetőségek 10

Ifjúsági tábor Pargán 11

Fit for a King – Készen állni a Király fogadására 15

Keresztelések, esküvők, temetések

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond esperes-lelkipásztor
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 412-694
E-mail: ntemplom@yahoo.com
www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- de. ½ 10 óra Édesanya-Gyermek Klub Leány u. 2. sz. alatt
- du. 4 óra bibliaóra (okt.-től 3 óra) a gyülekezeti teremben
- du. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Otthonban (Múzeum u. 2. sz.)
- de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központban
- este 8 órakor ifjúsági imaóra a Leány utcán

Csütörtök
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Otthonban
- este 6 órakor HiReSZ ifi bibliaköre és 7 órakor KŐSZIKLA ifi a Leány utcán

Péntek
- este ½ 6 órakor BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcán
- este ½ 7 órakor Istent dicsőítő zenei alkalom
- este 7 órakor Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán

Szombat
- du. 5 órakor TEAM ifi, este 7 órakor ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcán

Úrvacsoraosztás a hónap első vasárnapján de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor.

„Erőt ad a megfáradtnak."
Ézs 40,29

„…inkább annak örüljetek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben."
(Lukács 10, 20)

Hetvenkét ember örül együtt kimondhatatlanul! Mi mikor örültünk úgy igazából utoljára? Mit tettünk annak érdekében, hogy nagy legyen az örömünk, illetve mások öröme? Hetvenkét örvendező tanítvány, ugrándoznak, fülig ér a szájuk, legszívesebben kiugranának a bőrükből. Minek örülnek ennyire? Az volt a feladatuk, hogy menjenek el Jézus előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova ő menni készült. Gyógyítsanak és hirdessék az örömhírt. Ők elmentek és megtették. Sőt, csodák történtek! Boldogok a tanítványok, mert hihetetlenül eredményes volt az útjuk! Még az ördögök is engedelmeskedtek nekünk – mondják. Ez az igazi öröm? Amikor egyszer csak többre vagyunk képesek, mint eddig, és mint mások. Kiről, vagy miről szól az igazi öröm? Jól tudják a tanítványok kié a hatalom, a dicsőség, hogy mindaz, ami történt Jézus neve által lehetséges, mégis az eredményes szolgálatnak, az arra kapott erőnek örülnek. Baj, ha örülnek ennek? Nem!

Mi minek, vagy kinek örültünk utoljára? Siker, eredmény, szerzés, teljesítés, dicséret nyomán születik meg minden örömünk? Miért a külső, látható dolgok szabják meg a keresztyének hangulatát, érzéseit, vágyait, akarását, lépéseit, egész életét? Miért a láthatók, megfoghatók teljesítése, felmutatása határoz meg minket? *„…inkább annak örüljetek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben."* Miféle válasz ez Jézustól? Talán mindannyiunknak van névjegyzéke, telefonban szereplő, vagy egy kis füzetecskében, határidőnaplóban. Kik szerepelnek benne, kiknek a nevét írom bele? Akikkel találkoztam, akik hozzám tartoznak, akiket számon tartok, akikért felelős vagyok, akik fontosak nekem, akiket vállalok, és lehetne még sorolni az érveket.

Jó annak, akinek a mennyei könyvben, az Élet könyvében van feljegyezve a neve, akit Isten tart számon, akire ő figyel, aki neki fontos, akiért ő vállal felelősséget! A tanítványok annak örülnek, ami ennek éppen a következménye, és nem annak, amiből ez következik, hogy a nevük fel van jegyezve a mennyben. Pedig a jövőre, a későbbi harcra, sikerre, vagy kudarcra nézve a megtartó reménység forrása az, hogy számon vannak tartva, és nem az, amit teljesítettek, amit az emberek értékelnek, és ideig-óráig számon tartanak …

Mi a legfontosabb kérdés? Fel van-e írva a nevem a mennyben? Számon tartanak-e a mennyei könyvben? Kiét jegyzik fel? Nem a teljesítőkét, nem a megfelelőkét, hanem azokét akik hisznek Jézus Krisztusban, az ő váltsághalálában, tehát értem, miattam és helyettem halt meg, és ezáltal lehet nekem bűnbocsánatom és békességem, igazi életem, igazi örömöm, és örök életem a mennyben.

Széles Csongor ifjúsági lelkész

Táboraink

Jézus mondja: „Jöjjetek velem külön… és pihenjetek meg egy kissé.”

Mk 6,30

Méregtelenítő kúra = Gyülekezeti tábor

Berekfürdő, 2014

„Az egészség ízét a betegség adja." – tartja a régi közmondás. S mit teszünk az egészségünk megőrzéséért? A modern társadalmunkban a táplálkozási kultúránkkal iparkodunk mind több mérget bevinni a szervezetünkbe, s amikor jeleit véljük felfedezni a legdrágább kincsünk károsodásának, intenzíven kutakodunk a leghatásosabb méregtelenítő eljárások után. Természetesen százával olvashatunk a „legjobb", a „legeredményesebb" lé – és vízböjtökről, az étrend-kiegészítők páratlan hatásairól, vásároljuk a multi-vitaminokat, a közérzetünk mégis rossz, fáradékonyak, ingerlékenyek vagyunk, betegeskedünk.

A felnőttek bibliaköri csoportjának műsora

A legfontosabbról feledkezünk meg: a lelki egészségünkről. Rohanó világunkban időnként még a templomba járók is hosszúnak tartják a hatvan percnél hosszabb istentiszteleteket. Pedig ezen alkalmak is segítenek a lélek épségének megőrzésében. S van a gyülekezetünkben egy igen hatásos méregtelenítő kúra: a gyülekezeti tábor.

Idén immár 14. alkalommal vehettünk részt ebben a kivételes üdülésben. Igen, hisz felüdül a lelkünk, testünk. Július 7-én közel 150 ember kelt útra Berekfürdőre, a Megbékélés Házába, a Tiszántúli Református Egyházkerület igen kényelmes, jól felszerelt üdülőjébe. Sokunknak ismerős a hely, hisz nem első alkalommal töltjük itt ezt a hetet. Tiszta, zuhanyzós, általában három ágyas szobákban történt az elhelyezésünk, az ifis házban a fiatalok többen aludtak egy-egy helyiségben, de ugyanolyan komfortszinten. Az üdülőben szeretettel várnak bennünket, iparkodnak a kedvünkben járni, ez ebben az évben is így történt.

A legnépesebb a kisgyermekes családok köre volt, de a nyugdíjasok is szép számmal jöttek. A fiatalok ezen a nyáron kevesebben jutottak el Berekfürdőre, amelynek oka, hogy Görögországba utaztak majd hetvenen, s két helyen részt venni nem pénztárca kímélő.

A hétfői közös ebéd után a ragyogó napsütés a gyógyvizéről híres strandra csalogatta a táborozók nagy részét, s volt lehetőség beszélgetésekre, ismerkedésre, pihenésre, a környék feltérképezésére. A késő délután első programja volt a

tábornyitás. A Nyitott Ajtó Otthonban készített zászló felkerült a nagyterem falára, jelezve, hogy a nagytemplomiak itt táboroznak.

Az erre a hétre tervezett előadás-sorozat: ***A keresztyén egyház titka – „Ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá"*** (1Pt2,5) – címet viselte. Az esti áhítatok pedig ékes rendben az Úri imádságról bővítették a tudásunkat.

Idegen előadók nem voltak, a nagytemplomi lelkészek az egyéb feladataik mellett ebben is példaértékű szolgálattévőkként álltak elénk. Az első szószóló épület és a lelkiség formál-e közösséget? A szerdai előadó Tóth Dorottya segédlelkész volt, ***Az egyház fundamentuma és sarokköve Jézus Krisztus*** című fejtegetésében felmerült a nagy kérdés: Mi kell ahhoz, hogy a XXI. század egyháza szilárd alapokon álljon? Zárásként egy Füle Lajos verssel kedveskedett az őt hallgatóknak. A következő napon Iszlai Endre missziói lelkész a ***Miből épül az egyház? Lelki kövekből, élő kövekből*** című előadása végén izgalmas kérdéseket fogalmazott meg: Élő kövek vagyunk-e az Isten egyházában?,

A tábor ifjú tornász lányai

Vad Zsigmond esperes úr, aki a ***Mi a Krisztus egyháza? Lelki ház, szent templom*** című előadás mondanivalóját helyezte a hallgatók szívére. A fő kérdés: Mi, illetve milyen közösség a nagytemplomi gyülekezet? Hangsúlyozta, hogy a keresztyén egyházban az emberek mellett jelen van a Szentháromság Isten. Beszélt az „otthon érzés"-ről, arról, hogy az Vajon épül-e általam is Isten országa?, Mit jelent egymásba fogódzva építeni Isten egyházát?, Mit jelent nekem, személyesen közelebb kerülni Istenhez? Pénteken Széles Csongor ifjúsági lelkész a ***Kik építenek, és mi épül a fundamentumon?*** – kérdésre kereste a választ. Egy megkapó reklámfilmmel indított, melylyel ráirányította a figyelmünket az élő-

A tábori műsorra készülő fiatalok

világban az együtt, közösen végzett feladatok végtelen erejére. Mint mondta: A gyülekezet szíve a templom. Szívdobbanása az istentisztelet. Az utolsó előadásra szombaton került sor, Szász Barnabásné vezetőlelkész az I***stennek pontos terve és célja van egyházával itt a földön*** címmel nagy bölcsességek tárházával ismertetett meg bennünket. Vajon mi a célja Istennek a nagytemplomi gyülekezettel? – tette fel a kérdést. Istennek egyetlenegy egyháza van, minden tagja ugyanazt a hitet kapta. Megvalósul-e az Ige szerinti egység? Igazságban és szeretetben megnyilvánuló egységre van szükség.

Ezeket az értékes előadásokat kiscsoportos megbeszélések követték, melyek jó hangulatban teltek, hasznos gondolatok cseréltek gazdát.

A korai keléstől nem kellett félni, hisz reggeli fél nyolctól volt, de ezt megelőzte minden nap egy rövid, negyed órás torna, melyet Bokor Edit vezetett. Természetesen alternatív program volt, de nem hagytuk cserben a gyakorlatokat kiötlő és vezető tornászt még az esős reggelen sem.

Fél tíztől közös éneklésre gyülekeztünk a nagyterembe, Vad Réka, Hadházi Andrea a hangjával szolgált, Vad Péter, Szabadi István és dr. Halasi Péter hangszerekkel, s Széles Csongor énekkel és gitárral. Mindannyiszor jó hangulatúak voltak ezek a fél órák, tartalmukban előkészítették az előadást. Az énekes alkalmaknak is nagy a közösségformáló erejük. Természetesen az esti áhítatok sem voltak mentesek a dicsőítéstől, egy-egy zsoltár vagy dicséret „mondásától”.

Az előadások kezdete előtt a gyermekek Kubinyiné Mikó Ágnes hitoktató lelkésszel elvonultak foglalkozásokra. Ifi vezetők, anyukák is besegítettek, hogy értékesen teljen számukra is a délelőtt.

A délutánok legtöbb órája a strandon telt el, akik e gyógyító vízben nem mártóztak, egyéni programokat szerveztek. Esős időben is volt részünk, de unatkozás akkor sem ütötte fel a fejét.

S essék szó az estékről is! Persze, nem kötelező jellegűek, de általában mindenki ott volt. A filmnézéskor egy keresztyén közösség életét bemutató izgalmas alkotást láthattunk, ***A dárda vége*** címet viselte. Idén is sor került bibliai vetélkedőre, melyet – már lassan hagyománnyá válik – Juhász László és felesége, Zsuzsa állítottak össze. Biztosan más, Bibliát forgató és rendszeresen olvasó testvérben is felmerült a kérdés: Enynyi mindent nem tudok a Szentírásból? A négy spontán szerveződő csapat azért apró hiányosságokkal szembesülve, de szép pontszámokat elérve summázta: Van még mit tanulni!

A Ki mit tud sokakat inspirált előadásra. A kicsi gyerekek lázasan készülődtek a „táncparkettre", vastapssal jutalmazta a közönség a lelkesedésüket, a még szinte minden porcikájukat megmozgató mutatványaikat. Aztán két óvodás, egy bájos kislány és egy fiúcska szólóénekesként állt fel bátran a pódiumra. Hallottunk szép, régi népdalokat idősebb testvéreinktől. Kiderült, hogy ízig-vérig költő is jár a gyülekezetünkbe, aki gondoskodott a hasizmaink „tornáztatásáról". Nem maradtak el a hangszeres bemutatók sem, szólt a furulya, pengett a gitár, s a hegedűvonó alól is gyönyörű dallamok születtek. Az Óvoda Natura vezetői szülői értekezletet tartottak, s a humort hívták segítségül a fonáksági bemutatásához. A ***Dongó*** című mű előadói mesterhármasa a szegény állat agyoncsapásával vetett véget a vidám, szórakoztató estének.

A családi vetélkedő mindig sikeres esemény, így volt ez most is. Virányiné Trapp Krisztina óvónő vezetésével két csapat versenyzett. Apák, anyák és gyerekeik, még nagymama is unokával, vagy a nagyobb családoknál egy-egy segítővel kiegészülve folyt a megmérettetés. Az ügyességi játékok igen-igen megmozgatták a csapattagokat, s a közönség is nagy odaadással buzdított.

Négyévente a foci világbajnokság megrendezése sem jelenhet akadályt a táborba jelentkezésnél, hisz van lehetőség közösen megtekinteni a nagy küzdelmeket, most az elődöntők mérkőzéseit. Minden focirajongó részese lehetett a későn kezdődő meccsek megtekintésének, hatalmas kivetítőn követhették a labdát kergető sportolókat, közben ropogtatták a pattogatott kukoricát, vagy jóízűen falatozták a zsíros kenyeret hagymával, piros paprikával. Ez utóbbi speciális berekfürdői ajándék: a konyhai dolgozók a munkájuk befejezése előtt kikészítenek az ebédlőbe egy zárható dobozba felszelt kenyeret, tálcára házi zsírt, hagymát, piros paprikát és sót. S ki tud ellenállni ennek a csábító, gyermekkort idéző éteknek? S ha már az evésnél tartok, csupán ismételni tudom a korábbi évek tapasztalatával együtt: minden reggeli, ebéd, vacsora kiváló minőségű és bőséges, változatos, itt az asztaltól a hálaadó ima után senki nem áll

fel éhesen. (Sajnos, még nem találták fel a táborozás utáni mérleg-mutatót, ami megpillantása után nem kell azonnal levegőért kapkodni, s elkezdeni tanakodni, mily módon tudunk visszajutni az ideális súlyunkhoz?)

Az elmaradhatatlan szombati műsoros estre minden kiscsoport készül valamilyen produkcióval. Így volt ez most is. Az apróságokra rácsodálkozhattunk, hogy milyen könnyen tanulnak! A boldogmondásokat hallottuk tőlük, papír nélkül mondták, kórusban, s közben énekeltek. Micsoda boldogság ez a szülőnek, de nekünk is, hisz a gyülekezetünk kis „kavicsai" ők. A még konfirmáció előtt állók kis közössége egy humoros jelenettel szórakoztatta a nagyérdeműt. A nyugdíjasok megszívlelendő bölcsességeket adtak tovább, s ők is énekeltek. A középkorúak kicsit átírták a tábori élet eseményeihez illően az ***Egyszer véget ér a lázas ifjúság*** című slágert. A 30-asok csoportja a Minden változik. A lényeg nem! – refrénnel nagyszerűen rappeltek, kicsit tükröt tartva az egyházi zenélés, éneklés körüli disputának. A dobogó felső fokára a fiatalok állhattak volna fel, akik egy pantomim játékot mutattak be. A mondanivalója, az üzenete döbbenetes! Akinek van lehetősége, interneten (facebook) is megnézheti a mély értelmű alkotást, szerencsére készült róla videofelvétel.

A vasárnapi záró istentisztelet méltó befejezése a tábornak. Mindenki ünneplőbe öltöztette szívét, s magát. Az igehirdetés után közös úrvacsora részesei lehettünk, majd megtörtént a zászló „levonása", a táborzárás. Még egy közös fotózásra összeállt a csapat, majd a csomagolás utolsó mozzanatai következtek. Az ebéd közben gondolataink már haza- hazaszöktek, de jó volt még egy étkezés idejére az asztaltársakkal lenni, beszélgetni.

Ki-ki átadta a szobáját, búcsúzkodások, jó utat kívánások, öröm zárása a szívünkbe, hála a csodálatos hétért, az új arcokért, a régiek visszatéréséért. Köszönet minden szolgálattévőnek, az Úr gazdag áldása kísérje a mi lelki vezetőinket, akik gondoskodtak a szellemi és lelki táplálékainkról, a tábor hetének szellemiségéről, a Biblia üzenetének átadásáról, a beszélgetések vezetéséről, a számtalan szervező feladatról. Köszönjük Mindenható Urunknak, hogy minden baj, minden rendellenesség nélkül telt az idő. Köszönjük a kialakult kapcsolatokat, barátságokat, a kicsiny gyermekeket, a megfáradt időseket, a még aktív középkorúakat, a családokat, a fiatalokat, minden résztvevőt. Köszönjük a hitünk erősödését, a mosolyokat, a szeretet melegét, tisztaságát, igazát.

Nos? A méregtelenítő kúra kitűnőre vizsgázott. Jövőre hívjuk mindazokat, akiket már megérintett egy ilyen közösségben töltött hét sok-sok csodája, apró és nagy öröme, derűje, s mindazokat, akiknek a szívébe vágy, a gondolataiba kíváncsiság költözött, s szeretné kipróbálni ezt a rendkívüli gyógymódot!

Dr. Bács Jenőné Asbóth Vanda

presbiter

Az Immánuel Otthon berekfürdői tábora

Idén júniusban is megrendezte az Immánuel Otthon szokásos berekfürdői nyaralását. Húsz – fogyatékos gyermeket nevelő – család tíz munkatárs segítségével tudott egy hetet kikapcsolódni, aktívan pihenni, testileg-lelkileg feltöltődni.

Az akadálymentes üdülőhelyen a speciális igényekhez igazodó ellátást, gondoskodást kapunk, így itt valóban nem érezzük, hogy a „másság", a fogyatékosság több lenne puszta akadályozottságnál. Tóth Dorottya segédlelkész velünk volt a héten és gondoskodott a szülők, munkatársak lelki alkalmairól, de jelen volt a programokban, a mindennapi beszélgetésekben. A lelki alkalmak fő témája a kiégés, megfáradás volt. Bibliai példákon keresztül a hit hősei „kiborulását" követhettük nyomon, a folyamatot, ami oda vezetett, hogy elfáradtak, feladták, de az isteni segítség lehetővé tette a továbblépést. A fogyatékos gyermeket hosszú ideje nevelő családok és ezt a munkát végző munkatársak esetében is nagy aktualitása volt, van a témának. A tábor a szokásos fürdős programok mellett terápiás, kézműves, valamint közösségi programokat biztosított és az Immánuel Alapítvány támogatásával az Otthonba járó gyermekek ingyenesen vehettek részt a programokon. Összesen mintegy nyolcvanan élvezhettük a tábori programokat, a közösséget, együttlétet, épülhettünk egymás hitéből, erejéből.

Győri Zsófia intézményvezető

Talentumok és lehetőségek

A talentum szó eredeti jelentése: serpenyő, többes számban használva kétkarú mérleget jelentett. A görög világban a legnagyobb súlymérték volt. Bizony súlyos volt az a „kincses láda” is, amelyet a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Iskolában 2014. augusztus elején táborozó gyerekek a rejtekhelyéről a foglalkozó szobába cipeltek.

A láda valóban nehéz kövekkel volt megrakva, és mindegyik kőre rá volt írva, mekkora a talentuma. Kubinyiné Ági néni elmondta és szemléletesen be is mutatta a talentumok példázatát a Bibliából. E történet révén a talentum szó újabb értelmet nyert. A keresztény kultúra a tehetség, az adottság jelentést társította így e szóhoz. A Nagytemplomi Református Egyházközség nyári napközis táborának az idei vezérlő motívuma: a táborban részt vevő 6–10 éves kis talentumok sokfajta lehetőséget kapjanak, amelyekben lelkileg, Isten igéje által épülhetnek, és a programokban örömüket lelhetik. Mi segítők is jóleső érzéssel néztük, ahogy ezek az apróságok a saját kincses ládikójukat készítették és díszítették, vagy ahogyan az állatkertben kíváncsian nézték, olykor simogatták az állatokat, majd fáradtan, de nagy érdeklődéssel hallgatták a meseolvasást. Az ugrálóvár, a játszóház és a kutyabemutató szintén nagy sikert aratott a körükben.

Ahogy az Írás mondja: *„mindenkinek, akinek van, adatik”*. Hálát adunk az Úrnak, hogy sok-sok élményben volt részük a táborozó kis talentumoknak, és köszönjük a munkáját azoknak, akik erre lehetőséget nyújtottak: Kubinyiné Mikó Ágnesnek, Telegdi Nikinek, Lakatosné Gabikának, Lakatos Annának, Kubinyi Annának és Kubinyi Dávidnak.

Szentesiné Kiss Piroska

presbiter, tábori felügyelő és kisegítő

Ifjúsági tábor Pargán

2014. július 21-én hétfőn érkezett el az a nap, amit mindenki hatalmas izgalommal várt. 67 ifis szíve hevesen dobogott, hiszen tudtuk, hogy vár ránk egy hatalmas, lelkileg feltöltő kaland, aminek egy csodálatos tengerparti görög kisváros adott helyet, Parga.

A buszon mindenki elrendezkedett, és már indultunk is. Az út nagyon hosszú, és fárasztó volt, de kárpótolt minket a jó hangulat, és persze a filmek, amiket néztünk.

Másnap délre értük el Pargát. Ott ismertük meg idegenvezetőnek, Pápai Ferencet, aki egy emlékezetes köszöntő beszéd után elszállásolt bennünket. Négy apartmanházban laktunk; az Alexiában, a Miltosban, az Alecában és a

Nanosban. Tartottunk attól, hogy probléma lesz belőle, hogy nincs együtt a teljes csapat, de végül nem jelentett gondot számunkra. Kipakolás után mindnyájan lementünk a Jón-tenger partjára. A távolságok miatt ki a városi strandot, ki a Valtos Beach-et választotta.

A vacsorát mindenki magának oldotta meg, ki-ki saját ifijével, ki az apartmannal fogott össze az étkezések szervezésében.

Ezután került sor az első tengerparti áhítatra. A tenger zúgása, a párás meleg, a hegyek mögé bukó nap látványa különösen meghitté tették az alkalmat. Minden este közös énekléssel hangolódtunk egymásra, és az alkalomra, majd a bizonyságtétel után Csongor szolgálata következett. Mindnyájunk számára különlegesek, és feltöltőek voltak ezek az alkalmak. Az esti áhítat után lehetőségünk nyílt megismerni Parga sétálóutcáit, ugyanis számtalan kis boltocska

várta a betérő turistákat. Az éjszakába nyúló sétálgatások után mindig fáradtan, de boldogan hajtottuk álomra fejünket.

Reggelente áhítattal indítottuk a napokat, ahol ifivezetők szolgáltak. Számomra különleges volt egy igét egy-egy személyes történet, tapasztalat alapján megismerni.

Általában ezt követően lementünk a teljes csapattal a tengerpartra, ahol nagyon jó barátságok alakultak ki. Ezt követően a szálláson mindenki megebédelt, majd egy szieszt̂át követően újra a tengerparti lazítás következett.

Mint minden utazáson, Istennek hála, nekünk is sikerült kirándulásokon részt venni. A merészebbek kipróbálhatták az Acheron-túrát, ahol a 11°C-os Acheron-folyóban gázolva megfigyelhették a táj szépségét. Ez is jó alkalom volt az ismerkedésre barátkozásra, ugyanis helyenként akadályokba ütköztek, amiken egymást segítve tudtak csak átjutni. A másik kirándulás hajózással kezdődött. A Hook-kapitány fedélzetén pár őrült kalózzal,

akik a legénységet alkották, ismert zenék hallgatása közben jutottunk el Paxos-Antipaxos szigetére. Antipaxoson nem kötöttünk ki, ott egy barlangot néztünk meg, valamint lehetőségünk nyílt az elképesztően tiszta vizű tengerben fürödni. Paxoson várost néztünk, illetve ismerkedtünk a görög gasztronómiával. A hazaút számomra hatalmas élmény volt, ugyanis részünk volt egy hullámlovaglásban, megnézhettük Vad Bence táncprodukcióját, és az ifivezetők vezetésével egy közös Macarenázásban is részünk volt. Óriási élmény, bár bevallom irtó fárasztó volt a hajnali áhítat. A felkelő nap mindent beragyogó fényében hallgattuk Isten igéjét. Többen is a parton aludtak, hogy ne kelljen annyira korán kelniük, de remélem mondanom sem kell, hogy ők értek oda legkésőbb.

Az utolsó esti áhítat is óriási élményt nyújtott mindnyájónknak, hiszen az igehirdetés után bárki felállhatott, és elmondhatta imában vagy egy mini bizonyságtételben, hogy mit jelentett neki a hét. Nagyon mély érzések törtek elő belőlünk. Úgy éreztem, hogy testvérré lettünk azon az estén Istennel töltekezve. *„…a régi elmúlt, és íme: új jött létre."* (2Kor 5,17)

Másnap fájó szívvel hagytuk el szeretett kisvárosunkat, de az itthoniak már türelmetlenül vártak ránk.

Másnap reggel 10 órakor értünk haza lélekben megújulva, hitben feltöltődve és megerősödve, Isten áldásával épen és egészségesen. *„…a Bárány dicsőségét hirdetem!"*

Horváth Dóra ifis

Fit for a King – *Készen állni a Király fogadására*

Készen állni a Királyra – ez volt az idei angol tábor mottója. Idén ismét segítettek nekünk a kinrossi gyülekezet önkéntesei a tábor megrendezésében. Itt egyszerre lehet találkozni Istennel és idegen nyelvet tanulni. A résztvevők pedig a kulturális és a nyelvi különbségek ellenére is együtt vesznek részt a programokban, és egységes, összeszokott közösséggé válnak.

Az angol tábor résztvevői

Minden reggel magyar és angol énekekkel hangolódtunk rá az aznapi történetre. Az első reggelen egyszer csak úgy hallottam, mintha magyarul énekelne valaki mellettem, pedig tudtam jól, hogy mindkét oldalamon egy-egy skót vendég ül. Ahogy oldalra néztem, láttam, hogy közülük többen is próbálnak velünk együtt magyarul énekelni. Megtanulták kiolvasni a magyar szavakat, és még ha nem is értették a jelentésüket, be tudtak kapcsolódni az éneklésünkbe. Valószínűleg a mi fiataljaink sem mindig mindent értették az angol énekekből, mégis mindannyian egy szívvel magasztaltuk Istent.

Az igehirdetés után angolórákkal folytatódtak a napok. A fiataljaink természetes, anyanyelvi közegben gyakorolhatták az életből merített párbeszédeket. Természetesen az iskola falain kívül is szükség volt a nyelvtudásra. Az ebédnél minden asztalközösséghez csatlakozott egy-egy skót vendégünk, így itt is lehetett angolul beszélgetni.

Délutánonként elcsendesedtünk és együtt figyeltünk a Biblia magyar és angol szavaira. Minden nap egy-egy történetet dolgoztunk fel Jézus életéből. Ahogy haladtunk előre, úgy kerültünk egyre közelebb Jézushoz. Miután meg-

hallgattuk az aznapi történetet, a skót testvéreink színdarabban játszották azt el nekünk. Még inkább át tudtuk élni a Jézus korabeli eseményeket, amikor színjátszás közben spontán bevontak a darabba néhány magyar fiatalt. Az inaktív nézőből aktív résztvevőivé váltunk a történetnek. A délutáni játékidő alatt viszont mi, magyar szervezők vontuk be a fiataloknak szervezett játékokba a skótokat. Kicsik és nagyok együtt játszottak. A napot egy rövid videóval zártuk, ami egy igét filmesített meg a Bibliából.

Jó volt közösen átélni az élményeket az angol táborban. Hallgathattuk Isten igéit, énekelhettünk Neki, nézhettük a tanításait és részt vehettünk a történeteiben mind magyar mind angol nyelven. Valóban felkészülhettünk arra, hogy befogadjuk az életünkbe a Királyt.

Kiss Gyöngyi
gyülekezeti tag

Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2014. június 6. és szeptember 14. között 52 gyermek és 1 felnőtt részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe…” (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2014. június 7. és szeptember 20-a között 35 ifjú pár kérte Isten áldását házasságkötésére gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2014 június havában: Ráczi Győzőné (sz. Jószai Ilona) 94 éves; Bertalan Béla 87 éves; Bertalan Béláné (sz. Beregszászi Irén) 73 éves; Bertalan Imre Árpád 61 éves; dr. Nagy Endre 91 éves; özv. Kemecsei Imréné (sz. Forgó Róza) 85 éves és Teremi Sándorné (sz. Ferge Katalin Irén) 68 éves testvérünket temettük el.

2014 július havában: Varga Józsefné (sz. Varga Magdolna) 51 éves; Nagy Máté 27 éves; Makra Ágnes Katalin 50 éves; dr. Pongor László 73 éves; Zsupos Lajosné (sz. Boros Mária Viktória) 77 éves; Katona Andrásné (sz. Kovács Mária) 91 éves; Tőkei Béla 65 éves; dr. Kövérné dr. Tamási Piroska 68 éves; Mendre Lajosné (sz. Varga Erzsébet) 73 éves és özv. Üveges Mihályné (sz. Birta Julianna) 90 éves testvérünket temettük el.

2014 augusztus havában: Gere Béláné (sz. Kovács Margit) 53 éves; dr. Szabó Péter 75 éves; Keczkó Ferenc 63 éves; Fazekas Sándor Lajosné (sz. Hevesi Aranka) 68 éves; Szarvas János 74 éves és Dobó Jánosné (sz. Ratkai Zsuzsanna) 86 éves testvérünket temettük el.

2014 szeptember havában: Hajdu Tamásné (sz. Kacsó Beáta Melinda) 52 éves; dr. Koós Józsefné (sz. Juhász Edit Erzsébet) 71 éves; özv. Hüse Jánosné (sz. Luczi Erzsébet) 92 éves; Bertók Lajosné (sz. Kalmár Emma) 82 éves; özv. Kántor Józsefné (sz. Szegedy Gizella) 90 éves és özv. dr. Olvasztó Sándorné (sz. Siketh Magdolna) 80 éves testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Parga – Görögország